

Ancak

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 23 Mayıs 2014

İlk defa sevdiğimde
Son kezmiş anlamadım

Bir daha böyle aşkı
Rüyamda gördüm ancak...

Şu ancak bağlacını
Boşuna bağlamadım

Aşkların en güzeli
Böyle yaşanır ancak...

Zevk duyup acılarla
Tanrıya el açarak

Neyzenin nameleri
Böyle dinlenir ancak...

Ete bürünse dünya
Canım olsa bin parça

Dört yanından çevrili
Ada olurum ancak...

Düş kırığı incinmem
Kaldı gençlik çağımda

Her dem adını anıp
Huzur bulurum ancak...

Takırdarken dişlerim
Mayısın ayazında

Bitmeyen gülüşlerim
Hatıralarda ancak...

Sarılıp yattığımda
Yalnızlıkla baş başa

Gecenin matemini
Kendim duyarım ancak...

Aydan daha yabancı
Güneşten daha sıcak

Yıldızlarda sallanıp
Bulut olurum ancak...

Dövüşebilirim belki
Yürek coşsun yeter ki

Ama şiddetle değil
Ruhla vururum ancak...

Bu savaş ki ilk değil
Yıllardır yaşıyorum

Ben onu kında değil
Başta taşıyorum ancak...

Gidenlerin ardından
El sallanır diyorlar

Nasıl sallayacağım
Dur gitme dedim ancak...

Yanılığlar tükenip
Hiçliğin o koynunda

Gözümü kapatmadan
Açık uyurum ancak...

Bir ihlamur ağacı
Taktıysam şu dilime

Dildeki o tılsımı
Sevenler anlar ancak...

Gün gelip kurusa da
Olsa da çırılçıplak

Yeni filizlerine
Dua olurum ancak...

Kimse bilmez halimden
ektiđimi zalimden

İhlamurlar altında
Onu beklerim ancak...

Af Allah'a mahsustur
Eđer bir gün dilerse

Allah'a havalesin
Deđip geçerim ancak

Ve karđılađtıđım an
Gözlerine bakmadan

Biraz da boynum bükük
Selam veririm ancak...

Mehmet Fikret NALAN